

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2-50 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 16 франків
Поодинокі число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских св'ят о год. 6-їй пополудні.
Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Літдого ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженя. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Невідрадіні вигляди.

(X) Розв'язуючи раду державну, відкликнуло ся правительство до виборців, що би они до нової ради державної вислали таку репрезентацию, яка відповіла би своїй задачі, себто щоби она взяла ся за успішну роботу, а понехала бездільність давньої ради. Майже все дневникарство австрійське, без ріжниць партійних поглядів, не поділяло сего оптимізму і по розв'язанню ради державної зовсім виразно вказувало на безуспішність і безвиглядність сего кроку правительства. Ще виборчий рух на добре не розпочав ся, а вже з ріжних таборів виходять оклики і прояви, по яких не можна сподівати ся в новій раді державній успішної і спокійної роботи, а навпаки треба ожитати ще більшого партійного зав'язя, яке спиняти ме всяку позитивну роботу.

Недавно групи німецької лівіці на з'їзді своїх предсідателів не лише наново затвердили давню Gemeinbürgschaft, але навіть проводир німецько-католицького сторонництва др. Ебенгох залицяє ся зовсім рішучо до сеї спілки і палить за собою мости, які єго і товаришів лучили з давньою правницею а також з Чехами.

Вправді можна посеред сеї Gemeinbürgschaft добачити цілу скалю політичного настрою поодиноких груп лівіці, однак всі они згідні в змаганю до верховлади німецького елемента в Австрії. То, що комунікат конференції предсідателів лівіці висловив доволі загально і воднисто, вповідає відозва німецьких людовців більше рішучо, підносить з натиском гегемонію Німців і верховне значінє німецького языка яко державного і висуває більше рішучо національні домаганя Німців. А ще перед з'їздом конференції лівіці Шенериянець Барайтер на зборах в Аш виголосив, що так довго треба в новій раді державній відмовляти правительству вибору делегаций, податків і рекрутів, доки оно не сповнить домаганя Німців що-до заведеня німецького языка державного і повного утвердження німецької верховлади в Австрії. Вправді група Шенериянців стояла все окремо від німецької Gemeinbürgschaft, але не треба забувати, що ся група надавала все напрям цілій політиці німецькій в попередній раді державній, що коменду держав все в своїх руках generalissimus Шенерер із своїм ад'ютантом Вольфом і що вся Gemeinbürgschaft тремтіла перед ним і піддавала ся з боязни єго приказам. Останні заяви д-ра Ебенгоха в Linzer Volksblatt-ї найліпше свідчать, що й католицько-німецьке сторонництво під тероризмом Шенериянців кидає ся в обійми лівіці, доси єму так ненависної і антикатолицької. Німецький націоналізм зігнав всі німецькі сторонництва з ріжними суперечними напрямими під одну пікельгавбу.

Сі прояви мусіли очевидно і в супротивнім таборі чеськім викликати більше заострене, як доси. Супротив німецького языка державного висувають Чехи з більшою настійчивістю як доси чеське держав-

не право і то не лише т. зв. Молодочехи, що се домаганє ставили з політичних причин, але й чеські аграристи, які тепер зробили умову з Молодочехами, виступають з сим домаганєм з економічного становища. Так між иньшими чеський аграрний посол соймовий Стясний висловив ся недавно, що чеські селяни мусять державно-правне змаганє вважати чисто економічною боротьбою, позаяк краї чеської корони наслідком фєвдалізму зубожіли і мимо їх активности стали залежними від иньших країв монархії. Длятого з чисто економічних причин мусять чеські селяни добивати ся державно-правної самостійности чеських країв, а з тим рішить ся і національна їх справа.

Коли отже два найвизначнійші і найкріпші табори політичні, німецький і чеський, які ще більше зміцненими вийдуть до нової ради державної, заняли таке різке становище, коли обидва сі табори відгородили себе ще більш непроходимою пропастью, як доси, то не треба бути зовсім пророком, щоби предсказати безвиглядність нової ради державної і безуспішність правительства в єго заходах околом привернення правильних відносин в парламенті. Може вже тепер бути певним, що яка-небудь успішна робота буде прямо неможлива, хоч би як поодинокі групи в найліпшій волі вкупі з правительством о се дбали.

Тим способом вигляди на нову раду державну зовсім невідрадіні. Однак держава мусить жити, мусить сповняти свої обовязки, не може приглядати ся тому, як політичні сторонництва ведуть з собою боротьбу о житє і смерть і спиняють тим полагоджуванє найпильнійших справ. Коли отже нова рада державна покаже ся знов неспосібною до позитивної роботи, тоді мусять державні керманічі обдумати иньший спосіб полагоджуваня кочечних і пекучих державних потреб і справ. «Се було останнє конституційне средство», вимовив монарх в Яслі, розмовляючи з представителями краю про розв'язанє ради державної, а те саме повторив др. Кербер в розмові з б. послом Бельоглявком, додавши до того, що як не буде можлива успішна робота з радою державною, то пора димо собі інакше.

Можна отже вже нині приготувити ся на те, що після безуспішности нової ради державної послїдує безпарламентарна управа під формою §. 14., котрий протягом останних трех літ панував в Австрії, хоч закриваний від часу до часу смоквиним листком ради державної. Політичні сторонництва, німецькі і чеські, успокоювали ся в своїх обструкційних змаганях тим, що абсолютизм в Австрії неможливий з огляду на конституцію Угорщини, яка може лише з конституційною Австрією оставати в реальнім союзі.

Тимчасом недавнє справозданє посольське старенького малярського визначного політика Кольмана Тиси розвіяло зовсім сі обчислення. Тиса в своїх виводах у Великім Варадині обговорював також невідрадіні австрійські відносини, вказав на можливість безпарламентарної управи, але разом зазначив, що Угорщина при всіх

обставинах повинна удержати союз з Австрією. Мадяри погодять ся легко і з безпарламентарною Австрією, тим лєкше, що торговельний білянс з I. чвертьріча сего року, себто з найменше рухливого, виказує, що вивіз плодів з Угорщини до Австрії перевисив наш вивіз до Угорщини о 6 мільонів корон. Лежить се отже ясно як на долоні, що економічний інтерес Угорщини вимагає держати ся Австрії і що Австрія платити ме добрий податок Мадярам за свої безпарламентарні відносини.

Німці давно вже голосять оклик «Los von Galizien», Чехи-аграристи тепер також навіть з економічних причин домагають ся державно-правної незалежности країв чеської корони і не дбають о раду державну, радї-б не мати її. Однак потреби нашого краю, потреби, обставини і інтереси руського народу є такі, що ми мусимо дбати о удержанє ради державної і успішну реальну в ній роботу.

Вибори до державної ради.

Урядова Gazeta Lwowska оголошує в справі речинців надходячих виборів ось яке

ОПОВІЩЕНЄ.

Єго Ціс. і Кор. Ап. Величество зволив Найвишим патентом з дня 7. вересня 1900 р. розв'язати Палату послів Ради державної і розпорядити безпроволочне розписанє нових загальних виборів.

В наслідок зарядженя Є. Е. п. Міністра справ внутрішних розписую загальні вибори до Ради державної і установляю такі речинці виборів:

З загальної курії на день 13. грудня 1900,
з сільських громад на день 17. грудня,
з міст на день 20. грудня,
з торговельних і промислових палат на 10. сїчня 1901, а

з курії більших посілости на день 15. сїчня.

Ближні постанови що-до години і місця, в котрих вибори мають ся відбувати, будуть подані до відомости виборцям в своїм часі.

Сі вибори будуть переведені в висше назначених днях в місцях вибору, назначених законом.

Всіх горожан держави мужеского пола, що не суть громадськими виборцями, а підносять своє виборче право в загальній курії, виває ся, щоби в протягу 8 днів від оповіщення в громадї про розписанє виборів, се жаданє зголосили в урядї громадським і виказали єго.

У Львові дня 22. вересня 1900.

Ц. к. Намісник
Пітійський.

Caveant consules!

Слівце до міродайних круїв в справі Русинів в Америці).

(Δ) Численні вісти, які ми від довшого часу подаємо про наших руских виселенців в Америці, стають певним доказом, що наші земляки переживають там важні хвилі. Обставини тамошні для наших земляків в Америці такі, що они в многих случаях можуть втратити не лише свою пародність, своє житє, але навіть можуть занепасти свої душі. Нераз вказували ми на духовні потреби руских виселенців і на недоста-

точність духовної опіки, без якої многі виселенці морально підійють, занепадають і пропадають. Не лише недостача потрібного числа русько-католицьких священників в Америці, але й кермане духовними справами американських Русинів галицькими русько-католицькими ординариями не може користно впливати на відносини наших виселенців. При найліпшій волі не в силі наші тутешні ординарияти так допильнувати духовних справ тамошних, як би сего треба. Дятого вже від кількох літ відчуває ся потребу заснованя в Америці місцевого русько-католицького єпископства. Справу ту підносив також сего року п. Вахвианин в делегаціях, а міністер справ заграничних заявив повну прихильність для сеї справи. Знаємо, що й обидва наші Преосв. Владики горячо попирають здійснене сеї думки.

Розходило-б ся тепер о відповідного кандидата, який би міг серед трудних американських відносин достойно заняти се становище. Отже після наших інформацій кандидатом на се важне становище має бути о. Амвросій Полляньскій, бувший префект русько кат. духовної семінарії у Львові, бувший катехит гімназій в Дрогобичі, а відтак священник в Америці, що по кількालітнім побуті вернув знов до Галичини. Минувшість сего кандидата є однак найліпшим доказом, що він зовсім не надзе ся на таке становище. Все визначав ся він яко завзятий і фанатичний москвофіл: іменно в своїх дописях до пок. «Слова», «Пролома», «Родимого Листка» під псевдонімами «Недолевъ», «Мирюлюбъ» і т. д. між иньшими яко автор брошури «Хаосъ» (Гуморстическое Potroungi*) сконфіскованої в першій накладі ц. к. прокуратуриєю, виступав проти народно-русского напрямку. Яко префект духовної семінарії посунав ся до такого вандалізму, що понищив в тамошній бібліотеці річніки літературно-наукової часописи «Зоря», видаваної проф. Ом. Партицким. Коли-б такий кандидат став русько-католицьким єпископом в Америці, міг би хиба трудити ся ad majorem gloriae царя і православія, але не для добра і спасеня русько-католицьких виселенців. Проте задалегідь звертаємо на се бачність міродайних кругів, бо у нас часто на основі поверховних інформацій діють ся несподіванки, що опісля доводять до дуже сумних наслідків. Тимто caveat consules!

Пострах межі кацапами.

Жидачівський погром так здетерминув кацапів, що загадали повернути до любовної консолідації. Хотай їм «Дяло» тепер не раз наплювало у вічі, они обтерши ся, кажуть, що се кропив дощик. Для їх істнованя конечно, щоб они представлялись, як поважна партія, репрезентанти народа — тому і потрібна для них консолідація, як вода для риби. Сим разом має вийти товчок до відновленя консолідації з провінції. Під заголовком «Во ім'я согласія» заміщає «Галичанін» ось який відзвиз, який «калушскі діятели» розослали повсюда. Сей славний відзвиз з Калушчини гласить:

«Дня 14 септября состоялось в Калуші собрание выдающихся русинов калушского повіта без различія партій в ділі приближающихся выборов в державную думу. Послі зрілих совіщаній, собрание рішило избрати один общій руській повітовий комітет в цілі переведенія тіх-то выборов — руководячись тім, що предстоящая избирательная борьба должна соединити всі руські сили против одного общого противника, польской шляхти, чтобы таким способом имити возможность перевести выбор своего русского посла, который би достойно заступал интересы русского народа, а преимущественно русского селянства.

Исполняячи порученіе, данное подписанному комитету, относимся сим в «Русскую Раду» і в «Народную Раду» во Львові, а также в комитети тіх повітов, который разом з калушским повітом избирають послов із IV і V курій, з призывом, чтобы они сходили по той самой важной причине, которая руководила нашим собранием, выборы общими силами обіих руських головних партій переродити, а спеціально, чтобы центральні комитети обіих руських партій во Львові

*) Див. Ів. Ем. Левицкий, Галицко-руска Бібліографія т. II.

образовали один комитет для переведенія выборов, чтобы таким способом на каждый избирательный округ был поставлен только один руській кандидат. Упомянутое наше собрание убеждено, что только таким способом удастся русинам добитись в державной думі достойного заступничества.

В случае несогласія акції руських партій і руських центральных Комитетов, заявляем, что нас будет вязати только голос большинства избирателей нашего повіта, относительно избирателей наших избирательных округов.

Калуш, 14 септября 1900 г. Др. Андрей Коє, о. Іоани Козак, о. Іларій О. Сичинскій, Василій Петров, Дмитрій Дуда, Василій Лесик, Ярослав Коритовскій».

До сего «отзову», під яким підписали ся самі кацапи, з виїмкою адвоката Коєа, що дав ся втягнути в се товариство, додає «Галичанін» між иньшим таке поясненє:

«Таким образом калушскій комітет перешел к дневному порядку над «непримиримым Львовом», точнее сказавши, над тою «половиною Львова», которая, хотя і была обязана, не подала первая почина к возстановлению консолидації двох головных руських партій. Не трудно догадаться, что мы говорим о управленіи национально-демократической партій, в которой верховодять радикальные элементы, отклоняющіи всякі компромисы з русько-народною партією, хотя і хитрящі воспользоваться ся діятельными членами на провінції при предстоящих выборах. Повторяем — калушскій комітет перешел к дневному порядку только над «половиною Львова», ибо управление русько-народной партій, «Народный Советъ» і «Русская Рада», всегда стояло за консолидацію і почин калушского комитета привітствует з признательностью, яко выраженія своих собственных мислей і стремлений».

«Галичанін» висказав ся зовсім ясно, так що всякі коментарі з нашої сторони зайшні.

Руський виборчий рух.

Про виборчий рух подають до «Дяла» із Станиславова:

На довірочних зборах в Станиславові дня 19. с. м. ухвалено:

1) При надходячих выборах всі партій ідуть разом.

2) Акцію виборчу веде осібно вибраний до того комітет, в склад которого входят крім організації повітової, котра складає ся з 5 членів, ще отець П. Т.: о. Теофіл Петрушевич парох Єзуполя, др. М. Коцюба професор з Станиславова, п. І. Каранович совітник суд. із Станиславова, п. Проскурницький совітник суд. із Станиславова, п. Крижанівский купец з Галича, ц. Василь Чубатинський госп. з Чернієва, п. Никола Яцук госпонар з Єзуполя, п. Василь Савчак госпонар з Ямниці, п. Йосиф Козій госпонар з Дорогова, п. Василь Угорчак госпонар з Камінки, п. Василь Шейбан госпонар з Колодївки і п. Михась Дубенко госпонар з Вовчинця.

Комітет виборчий сейчас уконституував ся, избираючи председателем о. Єронима Баріша, пароха Угринова і голову організації повітової, а секретарем п. Василя Чубатинського.

Комітет ухвалив: «Взиває ся всіх П. Т. панів, котрі мають намір кандидувати в IV. або в V. курій виборчого округа Станиславів і т. д., чтобы зголосили письменно або устно свою кандидатуру в комітеті на руки председателя комитету о. Єронима Баріша, Угринів долішнай, почта Станиславів, найдальше до дня 25. с. м. включно».

В Тернополи завязав ся комітет виборчий, до которого входят: Дмитро Остапчук, посол на сойм краєвий, о. Евстахій Цурковский, Мацько Дзюбатий, Павло Думка, Стефан Абрагамовский, Дмитро Когут, о. Григорій Чубатий, о. Ходоровский Ераст, др. Евстахій Чикалюк, др. Северин Данилович, Андрей Гарматій, Дмитро Чичота, Луць Керничний, о. Андрей Качала, Іван Осінчук, Павло Білик, Осип Задорожний, Фелікс Юзвак, Іван Лівкович, Адам Голояд і Валентій Левандовский.

Сей комітет видав відозву до виборців тернопільского, збаражского і скалатского округа, в котрій між иньшим читаємо:

«Най те діло выборов: получить всіх тих, що почуваеть себа Русинами, що видять хлопску біду і кривду народа, най получатъ всіа безрізничий стану і держиж поглядів в одну партію, що силными силами має стати до виборчої борби. Ми всі сииз одного народа, одна всім біда і недоля, тож всім нам разом в згоді против неї повстати.

Дятого підписаний комітет скликає для обговореня зближающихся выборов і дяя назначеня кандидата на посла до ради державной чотири передвыборчі збори, а іменно: до Тернополя на 26-го н. ст. сего місяця с. в. на середу перед «Чесним Хрестом» на годину 1. з полудня в салі ради мійскої (в магістраті): — до Збаража в чотири дні по «Чеснім Хресті» с. в. на понеділок 1-го н. ст. жовтня на год. 12. з полудня; — зараз на другий потім день т. в. на второк 2-го жовтня до Скалата на годину 2. з полудня, а до Підволочиска в два дні пізніше на четвер 4-го жовтня на годину 2. пополудни». Рівночасно оголошує сей комітет ось таке візванє:

«Кандидати, що мають намір старати ся о мандат посольскій з курій IV. і V. тих округів, звольте зголосити свою кандидатуру до 25. с. м. на руки голови комитету, посла Остапчука в Тараєвці, почта Збараж. Тільки зголошені кандидатури будуть узгляднені».

Мобілізація партій.

Супротив програми «демократичной унії», яку намагав ся створити сторонництво польских демократів, видадо «ліве centrum» польске відозву, ухвалену на ободішних своїх зборах, наче у відповідь на згадану програму. У сій відозві сказано між иньшим:

«В нашім положеню ми справді не маємо часу на борбу о доктрини! Сей невеличкої верстви патріотичной інтелігенції — чи з міст, чи з сел — яка має вже вироблену горожанську свідомість, ми не повинні розбивати на ворожі табори! Радше згортати, не ділити належить ряди, якими можемо розпоряджати в службі народной справы. Визнаємо щиро демократичні поступові засади. Але кличі, що сіють зависть одних верств населеня проти других, не допоможуть нашому краєви до скораного поступу, до часейшого піддвиженя з шужди і темноти. Противно, ми переконані, що станові колотнечі мусять омійзнити та утруднити поступ краю».

Одна є тільки дорога, що заневномє усиїшність в краєвий політиці: удержанє солідарности сойму з репрезентациєю краю у Відни і солідарности польского «Кола».

На се дали відповідь органи заінціюваної унії Slowo і Kurjer, відмовляючи «лівому центру» права, промовляти в імені польскої демокрації, та як доказ сего наводять, що підписавші відозву особи своїм становиском і погледами зовсім не можуть зачислятись до неї.

В звязи з сим скликали вчєра презеси обох відділів польского центрального комитету виборчого, львівского і краківского, спільне засіданє центрального комитету. На сїм засіданю зобовязав ся презес соймового «Кола» польского п. Яворскій, скликати «Коло» на день 3. жовтня в цілі переведеня реформи центрального виборчого комитету. П. Альбін Райскій заявив при сїм іменем «лівого центра», що як небудь для него є пожадана реформа, то оно без згляду на те, яка западе ухвала в соймовім «Колі», витриває на кожний спосіб при центральноім, виборчим комитеті.

Рівнож на вчєра, яки для противеньства, скликав п. Романович збори комитету демократичного сторонництва. На єго запрошенє відказала ся часть демократичних послів, а іменно пп. Малаховский, президент і Михальский, вице-президент Львова, Бик, Дулемба, Пипес-Поратинський і Рошковский. Свою відмову оголосили в досадних словах в дневниках.

Надто відбули ся загальні збори «Клубу реформи», на яких крім вибору голови і віділу, розведено широкую дискусію над теперішнім політичним положенєм. З обширним рефератом виступив ново вибраний голова п. Лясковничкий, а крім того промовляли др. Райтер, др. Ашке-нази, Лібанський і Мокловский. Вкінці згожде-но ся на ось які засадничі точки: 1) Признає ся

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1900.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
	6:10	з	Кракова, Берліна, Варшави, Відня	1:53	до	Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	
	6:20	з	Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова	2:08	до	Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	
	6:46	з	Брухович, шод. від 13. мая до 16. вер. вк.			дв. Підзамче	
	7:45	з	Янова			до Станиславова, Підвисокого, Потуртор	
	7:40	з	Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	8:30	8:40	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа	
	8:00		на дв. головний	2:55			
	8:05	з	Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия				
	8:15	з	Сокала, Рави рускої				
1:35	8:50	з	Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.				
	11:45	з	Ядослава і Любачова				
	11:55	зі	Станиславова (Кересмезе, Потуртор)	2:55	9:55	до Чернівців, Станиславова	
	12:55	з	Янова			до Сокала, Белвця, Рави рускої і Любачова	
	1:15	зі	Скольного, Стрия, а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.			до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята	
	3:14	а	Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)			до Брухович від 13. мая до 15. вересня в неділі і свята	
2:20	5:17	з	Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.			до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.	
2:35	5:40		на дв. голов.			до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.	
	5:45	з	Кракова			до Брухович шод. від 1. мая до 16. вер.	
1:45	5:55	з	Чернівців, Іцкан			до Рашева, Хирова, Любачова	
	6:00	з	Сокала, Белвця і Любачова				
Ніч							
	7:24	з	Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)				
	8:28	з	Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)	12:40	6:30	до Станиславова	
	8:50	з	Брухович від 13. мая до 16. вересня шод.			до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. марта 1901 щоденно	
	9:23	з	Янова щоденно від 1. мая до 15. вер.			до Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	
8:40	9:45	з	Кракова (Відня, Берліна), Ясла, Розадова			до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша	
2:31						до Тернополя дворець головний	
12:20	10:00	з	Чернівців, Букарешту, Гусятина, Потуртор			дв. Підзамче	
	10:15	з	Лавочного (Пешту) Хирова			до Сокала і Рави рускої	
	10:12	з	Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.			до Брухович (13. мая до 16. в. в нед. і св.)	
	10:30		на дв. голов.			до Янова від 1. мая до 15. вересня	
	12:05	зі	Стрия, зі Скольного від 1. мая до 30. вер.	2:51	10:40	до Чернівців і Іцкан	
	3:12	з	Підволочиск на дворець Підзамче			до Кракова, Відня, Варшави	
	3:35		на дворець головний			до Підволочиск, Бродів дв. голов. і дв. Підз.	
						до Кракова, Відня, Берліна, Самбора	
						до Брухович від 13. мая до 17. вер. шод.	

ЗАМІТКА: Гога нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейський різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне п. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіцких ч. 5) уділяє поясень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.

Банку

Гіпотечного

2 купує і продає
всякі

папери цінні

і МОНЕТИ

по найдешевшим курсі денним не числячи ніякої провізії.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень „ДНІСТЕРЪ”

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним Впресв. Митрон. і Преосв. Ев. **Ординариатам** всіх трех епаркій, обезпечає будинки, урядженє домашнє, скот, господарські зв'язи, збіжє в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках **протиw шкід огневих.**

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1899 вносить:

Фонд резервовий	245.814	кор.	52	сот.	486.145	кор.	92	сот.
Резерва премій,	148.480	”	—	”				
” спеціальна	1.684	”	80	”				
Фонд основний	72.000	”	—	”				
” емеритальний	18.166	”	60	”				

Тарифи «Дністра» дуже умірковані, уселія обезпечень користи, а шкоди ліквідують ся безпроболчно. До кінця 1899 року вносили вшпачені шкоди 1,669.565 кор. 38 сот. **Поліси «Дністра»** приймає **Банк краєвий** і **Каса ощадности** у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Снятині, Городенці, Теревовлі і Заліщиках при позичках гіпотечних.

На жите можна обезпечитись через «Дністеръ» в **Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові**, котре дає найкористнійші уселія, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квіти в рускім язичі. **Зголошеня** о уділенє агенцій в окрестностях, де нема близько агентів «Дністра», **приймає ся.** «Дністеръ» виплатив агентам по конєць 1899 р. провізії 216.714 корон.

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти».)

Позички для членів Тов. взаїмн. обезп. і взаїмн. «Дністеръ» на 5 1/2 % і 1 % додатку на кошта адм.

Товариство взаїмного кредиту „ДНІСТЕРЪ”

стоваришенє з обмеженою порукою, Львів, ринок ч. 10 (дім «Просьвіти».)

уділяє позички за оплатою 5 1/2 % і 1 % додатку на кошта адміністраційні, властителям ґрунтів і господарств до 500 корон за порукою двох відповідних ручителів або за інтабуляцією, над 500 корон тільки за інтабуляцією на першім місци, до сплати в ратах на 3 до 10 літ. Св'язи, не посідаючі реальностей, мусять крім поруки двох ручителів предложити еще полісу житєву; обезпечитись можна через «Дністеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові після всяких можливих комбінацій.

Згадає Товариство приймає вкладки до опроцентования від членів і третих осіб по 4 %.

— Уділ членський вносить 50 кор., вписове 2 кор. —

Членом бути і позичку дістати може тільки член обезпечений в «Дністеръ».

Інформації уділяє Дирекция листовно або агенти Товариства взаїмних обезпечень «Дністеръ».

Артистичне заведење ритовниче малярства шильдів. відливаня, таблиць, виріб печаток кавчукових і великий вибір кавчукових друкарень

Генрик Шапіра

Львів, ул. Коперника ч. 3 (побіч аптеки Вн. Миколая).

Виконує дуже красно всілякі роботи, а іменно: печатки кавчукові і металеві для громад і урядів парохіяльних. Шильди мальовані на шклі, дереві, блясі та полотні. Всілякі лякерования, позолочуваня хрестів. Таблиці і шильди лянні з ріжних металів, таблиці нагробні і назви улиць, числа на доми.

ґравури на металю та дорогих камінях, печатки, штанци, відзнаки, букви, монограми, герби і гузики до упряжи та ліберії. Марки печаткові, блячки шпунт. для броварів. Нумератори і стемплі на датум. Обцяги до пльомб, шабльони. Краска до печаток та хемічна краска до білизни.

Цінники даром і франко.

Гіпотечного.

БАНКУ

ц. к. упр. гал. акц.

Контора виміни

виплачує без порученья провізії або коптів

цінні папери

вильсовані

КУПОНИ

Всілякі